

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2016/2017**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**HISTORIA MUZYKI
POZIOM ROZSZERZONY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MHM-R1**

MAJ 2017

Uwaga! Akceptowane są wszystkie odpowiedzi merytorycznie poprawne i spełniające warunki zadania.

Zadanie 1 (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór odpowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i określa podstawowe instrumenty antyczne (1.6).

Schemat punktowania

1 p. – podanie prawidłowych nazw trzech instrumentów.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

A. fletnia Pana,

B. aulos,

C. lira.

Zadanie 2. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i określa podstawowe instrumenty występujące w kulturze antycznej Grecji (1.6).

Schemat punktowania

1 p. – trzy poprawne odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

1. F 2. P 3. P.

Zadanie 3. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i charakteryzuje gatunki i formy muzyczne: zna nazwy części mszy (1.5.b).

Schemat punktowania

1 p. – poprawne podanie wszystkich sześciu części mszalnych.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei.

Zadanie 4. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i charakteryzuje rodzaje średniowiecznego organum (1.5.b).

Schemat punktowania

1 p. – poprawne określenie obu rodzajów organum.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

Przykład 1. organum melizmatyczne lub *diaphonia basilica*.

Przykład 2. organum paralelne lub równoległe (akceptowane: *organum purum*).

Zadanie 5. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i określa średniowieczne formy i gatunki muzyczne (1.5.b).

Schemat punktowania

1 p. – poprawne uzupełnienie trzech zdań.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

1. sekwencja,

2. organum,

3. motet.

Zadanie 6. (0–3)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozpoznaje i opisuje cechy stylów muzycznych epoki renesansu (1.8.b).
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy słuchowej wskazuje przynależność utworu do danego stylu (3.1.b).

Schemat punktowania

3 p. – prawidłowe przyporządkowanie każdego przykładu do właściwego stylu łącznie z podaniem jednej cechy, innej dla każdego przykładu.

2 p. – prawidłowe przyporządkowanie dwóch przykładów łącznie z jedną cechą w każdym z nich.

1 p. – prawidłowe przyporządkowanie jednego przykładu łącznie z jedną cechą.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawne odpowiedzi

Przykład 1. – styl: palestrinowski.

Cecha stylu (przykładowe cechy):

- obsada chóralna *a cappella*
- technika homorytmii (wyważenie proporcji między polifonią i homofonią)
- ścisła diatonika
- wyraziste prezentowanie tekstu religijnego
- nieskomplikowany przebieg rytmiczny
- prostota harmoniczna
- ograniczenie melizmatyki

Przykład 2. – styl: franko-flamandzki.

Cecha stylu (przykładowe cechy):

- obsada chóralna *a cappella*
- technika przeimitowana
- faktura polifoniczna (imitacyjna)
- wokalizacja faktury
- polifonia linearna

Przykład 3. styl: wenecki.

Cecha stylu (przykładowe cechy):

- obsada wokalnie-instrumentalna
- technika polichóralna (*cori spezzati*)
- początki techniki koncertującej
- wzmacnianie głosów wokalnych partiami instrumentalnymi
- bogactwo kolorystyczne: zróżnicowanie pod względem barwy i rejestrów poszczególnych głosów

Zadanie 7. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający zna twórczość J.S. Bacha, rozróżnia instrumentalne gatunki i formy polifoniczne epoki baroku (1.5.c; 1.7.b).
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający odczytuje informacje zawarte w tekście historycznym (3.2).

a)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe podanie nazwiska kompozytora oraz tytułu utworu.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Kompozytor: J.S. Bach.

Tytuł utworu: *Musikalisches Opfer* lub *Muzyczna ofiara*.

b)

Schemat punktowania

1 p. – poprawne zaznaczenie formy.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

C

Zadanie 8. (0-2)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i określa instrumenty muzyczne epoki baroku; potrafi wskazać zabiegi obecne w praktyce improwizacji (1.6).

a)

Schemat punktowania

1 p. – poprawne wskazanie obu instrumentów.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

1. flet (flet poprzeczny, *flauto traverso*),

2. klawesyn (dopuszcza się odpowiedzi: szpinet, wirginał).

b)

Schemat punktowania

1 p. – poprawne opisanie sposobu realizacji partii improwizowanych w obu instrumentach.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Instrument 1.: flet – zdobienia (lub: kadencje, odcinki wirtuozowskie) typowe dla epoki baroku.

Instrument 2.: klawesyn – improwizacja partii prawej ręki (swoboda realizacji struktur harmoniczných) w oparciu o zapis basu cyfrowanego (*basso continuo*), kadencje.

Zadanie 9. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający poprawnie posługuje się terminami i pojęciami muzycznymi z zakresu metryki; rozróżnia formy taneczne (1.1.a; 1.5.c).

a)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe podkreślenie nazw dwu zjawisk metrytmicznych.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

synkopa, przedtakt

b)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe zaznaczenie tańca.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawna odpowiedź

C

Zadanie 10. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy słuchowej rozpoznaje i opisuje cechy języka muzycznego i gatunków typowych dla epoki romantyzmu (3.1.b; 3.1.c).

Schemat punktowania

2 p. – wpisanie poprawnej nazwy gatunku, cechy i nazwiska kompozytora w obu punktach.

1 p. – wpisanie poprawnej nazwy gatunku, cechy i nazwiska kompozytora w jednym z punktów.

0 p. – brak spełnienia powyższych kryteriów.

Poprawne odpowiedzi

Przykład 1.

Gatunek muzyczny – etiuda (odpowiedź akceptowana – miniatura wirtuozowska).

Cecha (przykładowe cechy):

- rozwój faktury fortepianowej
- koncentracja na wybranym problemie technicznym (tu: rozłożone akordy w prawej ręce)
- wykorzystanie szerokiego rejestru fortepianu
- zrównanie czynnika artystycznego z wirtuozowskim.

Nazwisko kompozytora: Fryderyk Chopin (dopuszczalne nazwisko innego kompozytora romantycznego uprawiającego gatunek prezentowany w przykładzie).

Przykład 2.

Gatunek muzyczny – pieśń solowa (odpowiedź akceptowana – pieśń).

Cecha (przykładowe odpowiedzi):

- równorzędne traktowanie partii głosu solowego i fortepianu
- ścisłe połączenie tekstu i muzyki
- istotna rola czynnika melodycznego.

Nazwisko kompozytora: Robert Schumann (dopuszczalne nazwisko innego kompozytora romantycznego uprawiającego gatunek prezentowany w przykładzie).

Zadanie 11. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozróżnia i charakteryzuje formy wokalnie-instrumentalne epoki klasycyzmu; zna twórczość operową W.A. Mozarta (1.5.b; 1.7.b).

a)

Schemat punktowania

- 1 p. – podanie tytułu jednego z singspielów.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Przykładowe odpowiedzi

Czarodziejski flet, Urowadzenie z seraju, Zaide, Bastien i Bastienne, Dyrektor teatru.

b)

Schemat punktowania

- 1 p. – podanie jednej cechy różniącej singspiele od oper.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Przykładowe odpowiedzi

Tekst w języku niemieckim, przeplatanie partii mówionych i śpiewanych.

Zadanie 12. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający rozróżnia i charakteryzuje miniatury instrumentalne epoki romantyzmu; zna twórczość F. Chopina; na podstawie analizy słuchowo-wzrokowej rozpoznaje i opisuje techniki kompozytorskie (1.5.c; 1.7.a; 3.1.a).

a)

Schemat punktowania

- 1 p. – podanie trzech środków muzycznych oddających charakter kołysanki.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Przykładowe środki muzyczne:

- wolne tempo
- przewaga dynamiki *piano*
- miarowy, powtarzający się motyw rytmiczny akompaniamentu, imitujący ruch kołyski – ostinato rytmiczne
- monotonna harmonika
- wariantowe powtarzanie tematu
- falująca, kantylenowa linia melodyczna.

b)

Schemat punktowania

1 p. – podanie poprawnych nazw obu technik kompozytorskich.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Technika kompozytorska kształtująca partię lewej ręki: ostatowa.

Technika kompozytorska kształtująca partię prawej ręki: wariacyjna.

Zadanie 13. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający zna postaci wybitnych wykonawców muzyki (1.9.c).

Schemat punktowania

1 p. – poprawne zaznaczenie nazwiska wykonawczynie.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

B

Zadanie 14. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy słuchowej rozpoznaje i opisuje cechy stylu typowe dla epoki baroku a obecne w piosence <i>Yellow Submarine</i> zespołu The Beatles (3.1.b).

Schemat punktowania

1 p. – podanie dwóch poprawnych argumentów.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Przykładowe odpowiedzi

- zastosowanie faktury polifonicznej
- obecność *basso continuo* realizowanego przez wiolonczele, kontrabasy i klawesyn
- użycie techniki koncertującej w partii instrumentu solowego (fletu) oraz w partiach wybranych instrumentów orkiestry
- ornamentowanie melodii przy jej powtarzaniu
- nawiązanie do formy ronda.

Zadanie 15. (0–3)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający określa i charakteryzuje XX-wieczne techniki kompozytorskie (1.3.b). Zdający na podstawie analizy wzrokowej rozpoznaje i opisuje cechy i rodzaje zapisu muzycznego (3.1.d).

a)**Schemat punktowania**

- 1 p. – podanie poprawnej odpowiedzi.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

John Cage

b)**Schemat punktowania**

- 1 p. – podanie poprawnej odpowiedzi.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

teatr instrumentalny

c)**Schemat punktowania**

- 1 p. – podanie poprawnej odpowiedzi.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

zapis graficzny

Zadanie 16. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji. III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający poprawnie określa rodzaj zastosowanej faktury polifonicznej; zna twórczość J. Haydna (1.1.c; 1.7.b). Zdający na podstawie analizy słuchowo-wzrokowej rozpoznaje i opisuje cechy języka muzycznego – fakturę, obsadę, typ wyrazowości (3.1.b).

a)**Schemat punktowania**

- 1 p. – prawidłowe podanie formy kanonu oraz opisanie kanonu uwzględniające jego dwugłosowość i oktawową relację między głosami.
0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

Kanon dwugłosowy w interwale oktawy.

b)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe podanie dwóch środków muzycznych służących uzyskaniu kontrastu wyrazowego.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Przykładowe środki muzyczne:

- zmiana faktury (z polifonicznej na homofoniczną)
- zmiana tonacji (z d-moll na D-dur)
- kontrast dynamiczny
- zmiana artykulacji
- zmiana barwy – wyższa, jaśniejsza barwa w *Trio* związana z powierzeniem melodii skrzypcom.

Zadanie 17. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający określa elementy muzyczne kształtujące charakter dzieła muzycznego; charakteryzuje twórczość L. van Beethovena; rozróżnia obsady wykonawcze typowe dla orkiestry symfonicznej epoki klasycyzmu (1.1.a; 1.7.b; 1.9.g).
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy słuchowo-wzrokowej rozpoznaje i opisuje podstawowe cechy języka muzycznego epoki klasycyzmu – typ wyrazowości, obsadę wykonawczą (3.1.b).

a)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe podanie dwóch cech utworu wskazujących na jego bohaterski charakter.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Przykładowe cechy świadczące o bohaterskim charakterze utworu:

- fanfarny charakter tematu głównego, opartego na rozłożonym trójdźwięku
- patos i dynamizm muzyki
- instrumentacja, w której większą rolę pełnią instrumenty dęte (trzy rogi)
- gwałtowne zmiany dynamiczne
- crescendowa budowa tematu głównego.

b)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe wskazanie zmiany w składzie orkiestry.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

Wprowadzenie trzeciego rogu.

Zadanie 18. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający rozpoznaje technikę przetworzeniową obecną w symfonice L. van Beethovena oraz wskazuje na nowatorskie traktowanie elementów dzieła muzycznego (1.3.a; 1.3.b; 1.7.b).
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy tekstu historycznego (recenzja) odczytuje informacje istotne dla problemu (3.1.a; 3.2).

Schemat punktowania

1 p. – podanie nazwy techniki kompozytorskiej i wymienienie dwóch innych nowatorskich cech *Eroiki*.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Technika kompozytorska: przetworzeniowa.

Przykładowe nowatorskie cechy dzieła:

- rozbudowa aparatu orkiestrowego
- wprowadzenie trzeciego tematu
- crescendowa budowa tematu
- formotwórcza rola kolorystyki
- formotwórcza rola dynamiki
- większa rola harmoniki
- zwiększenie wolumenu brzmienia
- instrumentacja, w której motywy tematyczne powierzane są różnym instrumentom
- zastąpienie menueta scherzem
- zmiana układu klasycznego cyklu sonatowego (wprowadzenie marsza żałobnego jako części drugiej i wariacji jako części czwartej).

Zadanie 19. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający charakteryzuje podstawowe cechy języka muzycznego – obsadę wykonawczą i sposoby porządkowania materiału dźwiękowego (1.1.b; 1.6).
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający stosuje posiadaną wiedzę do analizy słuchowo-wzrokowej utworów muzycznych, rozpoznaje i opisuje cechy stylów muzycznych (3.1.b).

a)**Schemat punktowania**

1 p. – prawidłowe wskazanie różnic w obsadzie oraz prawidłowe nazwanie czynności kompozytorskiej.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Obsada: zapis nutowy – fortepian;

nagranie – orkiestra symfoniczna (dopuszczalna odpowiedź: orkiestra).

Czynność kompozytorska: instrumentacja (dopuszczalne odpowiedzi: aranżacja, orkiestracja, transkrypcja).

b)**Schemat punktowania**

1 p. – prawidłowe podanie nazwy wykorzystanej skali.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Skala całotonowa.

Zadanie 20. (0–2)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
III. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający na podstawie analizy słuchowej określa i charakteryzuje techniki kompozytorskie charakterystyczne dla różnych stylów muzycznych, a wykorzystane przez K. Pendereckiego (3.1.a).

a)**Schemat punktowania**

1 p. – wskazanie trzech środków techniki kompozytorskiej zaczerpniętych przez Krzysztofa Pendereckiego z muzyki dawnej.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawne odpowiedzi

Przykładowe środki techniki kompozytorskiej zaczerpnięte przez Krzysztofa Pendereckiego z muzyki dawnej:

- wykorzystanie fragmentu oryginalnego tekstu sekwencji *Stabat Mater*
- obsada *a cappella*
- melika sekundowa wzorowana na chorale gregoriańskim
- recytatywność
- częste repetycje dźwięków
- technika hoquetowa („dystrybuowanie” sylab między chórami)
- technika polichóralna
- burdony
- monorytmia.

b)

Schemat punktowania

1 p. – prawidłowe podanie terminu określającego odmianę stylizacji.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

archaizacja

Zadanie 21. (0–1)

Wymagania ogólne	Wymaganie szczegółowe
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	Zdający zna twórczość K. Pendereckiego (1.7.a).

Schemat punktowania

1 p. – podanie poprawnej odpowiedzi.

0 p. – brak spełnienia powyższego kryterium.

Poprawna odpowiedź

Pasja według św. Łukasza lub *Passio et Mors Domini Nostri Jesu Christi secundum Lucam*.

Zadanie 22. (0–25)

Temat 1. Echa twórczości muzycznej epok minionych w muzyce XX wieku. Omów je z odwołaniami do wybranych przykładów z literatury muzycznej.

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Tworzenie wypowiedzi.	Zdający opisuje twórczość muzyczną XX wieku, dostrzega w niej oddziaływanie technik kompozytorskich epok minionych; formułuje przejrzystą wypowiedź pisemną; dokonuje syntezy i porównań twórczości XX-wiecznej z twórczością epok minionych; popiera własne poglądy właściwie dobranymi przykładami twórczości omawianego okresu (2.1.c; 2.2.b-c; 2.4).

22.1. (0–2)

Zgodność treści pracy z tematem; rozpoznanie problemu sformułowanego w temacie

np. określenie roli i funkcji dorobku kultury muzycznej minionych epok w muzyce XX wieku.

22.2. (0–10)

Trafne przywołanie faktów istotnych dla tematu; omówienie przywołanych faktów

Przykładowe zagadnienia:

- Określenie źródeł zainteresowania kulturą muzyczną wcześniejszych epok (np. koncepcja estetyczna „klasycznej” doskonałości, ładu, równowagi, jasności i emocjonalnej powściągliwości, odrzucenie nadmiernej emocjonalności romantyzmu lub „fermentu” kierunków eksperymentalnych XX wieku; reakcja na chaos po zakończeniu I wojny światowej; rozwój badań muzykologicznych nad muzyką dawną).
- Omówienie wpływu epok minionych na twórczość kompozytorów XX wieku (np. nurt neoklasycy, neobarokowy, archaizacja; Nowa Rzeczowość).
- Omówienie różnorodnych sposobów wykorzystania dorobku muzycznego uprzednich epok w muzyce XX wieku (np. sięganie po gatunki, formy, techniki kompozytorskie, sposoby kształtowania dzieła, cytaty z dawnych utworów, teksty utworów wokalnych i wokально-instrumentalnych; stylizacje; rekonstrukcja instrumentarium oraz dawnych praktyk wykonawczych; dbałość o mistrzostwo rzemiosła kompozytorskiego).
- Wskazanie powrotu do tradycji jako sposobu na odnowienie muzyki XX wieku.
- Odwołanie się do wybranych zadań analitycznych zawartych w arkuszu.

22.3 (0–5)

Dobór przykładów z literatury muzycznej, ilustrujących omawiane fakty

Przywołanie i omówienie adekwatnych przykładów muzycznych z twórczości kompozytorów XX wieku.

22.4 (0–3)

Jakość omówienia

- Umiejętne hierarchizowanie problemów.
- Chronologiczne porządkowanie zagadnień, zjawisk i przykładów.
- Konteksty kulturowe i biograficzne.

22.5 (0–2)

Poprawne stosowanie terminologii

Właściwe posługiwanie się terminami i pojęciami muzycznymi, świadczące o ich zrozumieniu.

22.6 (0–3)

Uwaga! W tej części punkty przyznawane są wówczas, gdy praca jest na temat.

Uporządkowanie treści – kompozycja i język

Czytelna struktura pracy; wstęp, rozwinięcie i zakończenie zachowują właściwe proporcje.

Logika wyводу i wnioskowanie

Zachowana logiczna ciągłość wypowiedzi; wnioskowanie poprawne; jasno i przekonująco sformułowane wnioski.

Język i estetyka pracy

Poprawność gramatyczna i stylistyczna; czytelne pismo.

Temat 2. Omów genezę i przeobrażenia symfonii klasycznej na wybranych przykładach dzieł klasyków wiedeńskich.

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Tworzenie wypowiedzi.	Zdający formułuje przejrzystą wypowiedź pisemną, określając genezę i przeobrażenia symfonii klasycznej; popiera własne poglądy właściwie dobranymi przykładami twórczości omawianego okresu (2.1.a; 2.2.a-c; 2.3; 2.4).

22.1. (0–2)

Zgodność treści pracy z tematem; rozpoznanie problemu sformułowanego w temacie

np. geneza symfonii klasycznej i jej przeobrażenia w oparciu o odpowiednio dobrane przykłady.

22.2. (0–10)

Trafne przywołanie faktów istotnych dla tematu; omówienie przywołanych faktów

Przykładowe zagadnienia:

- Geneza i kształtowanie gatunku symfonii w twórczości kompozytorów szkół przedklasycznych.
- Krystalizacja cech gatunku w twórczości J. Haydna.
- Rozwój orkiestry i instrumentacji na przykładzie wybranych dzieł klasyków wiedeńskich.
- Przenikanie cech stylu barokowego, galant i wczesnoklasycznego w pierwszym okresie twórczości J. Haydna oraz W.A. Mozarta.
- Symfonie okresu Sturm und Drang.
- Wpływ przemian społecznych i gustów publiczności na symfonię w II poł. XVIII w.
- Wkład i znaczenie twórczości J. Haydna i W. A. Mozarta dla rozwoju symfonii w XVIII w.
- Przemiany stylu symfonicznego w twórczości L. van Beethovena:
 - zmiany w zakresie hierarchii elementów dzieła muzycznego,
 - rozwój obsady i instrumentacji orkiestry,
 - zmiany w zakresie budowy cyklu sonatowego i formy sonatowej,
 - znaczenie twórczości Beethovena dla rozwoju symfoniki XIX-wiecznej,
 - wykorzystanie wniosków z analizy przykładów z drugiej części arkusza.

22.3 (0–5)

Dobór przykładów z literatury muzycznej, ilustrujących omawiane fakty

Ocenia się trafność i ilość przykładów muzycznych w kontekście danego zagadnienia oraz dobór przykładów reprezentatywnych dla twórczości wszystkich trzech klasyków wiedeńskich.

22.4 (0–3)

Jakość omówienia

- Umiejętne hierarchizowanie problemów.
- Chronologiczne porządkowanie zagadnień, zjawisk i przykładów.
- Konteksty kulturowe i biograficzne.

22.5 (0–2)

Poprawne stosowanie terminologii

Właściwe posługiwanie się terminami i pojęciami muzycznymi, świadczące o ich zrozumieniu.

22.6 (0–3)

Uwaga! W tej części punkty przyznawane są wówczas, gdy praca jest na temat.

Uporządkowanie treści – kompozycja i język

Czytelna struktura pracy; wstęp, rozwinięcie i zakończenie zachowują właściwe proporcje.

Logika wyводу i wnioskowanie

Zachowana logiczna ciągłość wypowiedzi; wnioskowanie poprawne; jasno i przekonująco sformułowane wnioski.

Język i estetyka pracy

Poprawność gramatyczna i stylistyczna; czytelne pismo.